

BALASKÓ ÁKOS
Elérkezés

*A láthatatlan út csupa pályaív.
Dombok között egy rozsdamarásnyi sáv,
mint boncolószikék a testbe,
metsz be egy épp-csak, egy árnyalatnyi*

*rést. Egy sehol-Nap elnehezült, tömör
felhőkbe tompa csapszegeket ver, egy
kitört fatörzs túlexponált lesz,
átszakadozgat a fény satírja.*

*Szürkés köteg drót, egy gumiráf megint,
penész a téglán. Pár kidobált flakon,
egy léc, egy útszakasz hiánya,
talpfa-rakás, vetemedve, immár*

*szokott közeg. Bomlás-szag ülepszik. A
múlt nyári belvíz lábnyoma gazcsomók
közt. Mint aszott infúzió, lóg
egy leszakadt vezeték egy ágról.*

*Málló menetrend. Meg-? Ez Elérkezés.
Elérkezem, mint egy folyosóra tárt,
sivár betegszobába, késett
látogató, küszöbön, virággal.*

Esők közül egy

Minden utcalámpa részekben lobban.

*A kora őszi esők közül egy a mostani,
a mi kertünk már az iramló szelek kertje.
Hűvös szimatot fognak a nyírlevelek,
kifent karmú ágak morognak ablakomban.*

*Fabútorok közt nyúlik végig egy árny a szobán.
Résre nyílt szekrényekben szemhunyásra várnak
ázott szagú, kinőttnek tekintett démonaim.*

*Hol van a gonddal emelt vár? S a bástya hol?
Hol bolyongnak ilyenkor a régi varázslók?
Hogy mind szétparázslík, mi emészti a sok mesét?
Hogy lehetne magamba gömbölyödni jobban?*

Minden megfakult legó darabokban.